

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2022:245771
Datë: 29.11.2024
Numri i dokumentit: 06526150

C-IV-14-5570

Ankuesi

I K Fshati M, Malishevë
Përfaqësuar nga Av: B I, Prishtinë

Kundër

E paditura

Agjencia Kosovare e Privatizimit, Rruga “Dritan Hoxha”, Nr. 55, Prishtinë.

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Dhoma e Posaçme), gjyqtarja Diellza Hoxha, me 29 nëntor 2024, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

- 1. APROVOHET** ankesa si pjesërisht e bazuar dhe ndryshohet vendimi i Autoritetit të Likuidimit të AKP-së nr. PRN129-0056, datë 08 maj 2014.
- 2. OBLIGOHET** e paditura AKP, që ankuesit I K në emër të kompensimit për tri papa të papaguara, t'i paguaj shumën prej 1,170.00 Euro, dhe në emër të interesit ligjor 10 % shumën prej 117.00 Euro, të cilat do të paguhen në procedurën e likuidimit, sipas prioriteteve të kërkesave dhe interesave, sipas nenit 40 të Shtojcës së Ligjit të AKP-së (Ligji nr. 04/L-034).
- 3. Shumat e aprovuara** si në pikën 2 të dispozitivit, do të përmbushen në pajtim të prioritetit sipas kategorisë së përcaktuar të kërkesave dhe interesave, në procedurën e likuidimit.
- 4. E paditura obligohet** që të paguaj shpenzimet e procedurës shumen prej 124 euro.

Rrethanat faktike dhe procedurale

Me 19 qershor 2014, përfaqësuesi i ankuesit dorëzoi në Dhomën e Posaçme, një ankesë kundër Vendimit Nr. PRN129-056, të datës 08 maj 2014, të Autoritetit të Likuidimit të Agjencisë Kosovare të Privatizimit (më tej Autoriteti i Likuidimit ose shkurt AL), më të cilin ka kërkuar që të kompensohet për 3 paga të papaguara, për periudhën kohore 14 tetor 2008-14 janar 2009, në shumë prej 1,170.00 Euro, si dhe vendimin me numër PRN129-0058, të datës 15 maj 2014, me

të cilin ka kërkuar kompensim për ndërprerje të parakohshme të marrëdhënies së punës, në shumë prej 21,645.00 Euro, nga NSH “Ingeniering” (në likuidim).

Përfaqësuesi i ankuesit në ankesë, pohon se NSH-ja u privatizua me 27 mars 2007 dhe se të gjithë paditësit ishin punëtor të NSH-së dhe në të njëjtën datë, AKP-ja ka ndërprerë kontratën e punës të gjithë punëtorëve, Në kohën kur këtyre punëtorëve ju ndërpre marrëdhënia e punës, ligjet e aplikueshme ishin rregulloret e UNMIK-ut. Të gjithë punëtorëve në mënyrë masive ju ndërpre puna në ndërmarrje, që do të thotë se të gjithë kanë të drejt në kompensim për paga të papaguara.

Me 21 prill 2020, përfaqësuesi i palës paditëse, ka bërë një **parashtrësë për rregullimin dhe plotësimin e padisë**, në të cilin thekson se kërkesa është për kompensim për 3 paga të papaguara dhe për kompensim për ndërprerje të marrëdhënies së punës, në këtë parashtrësë ka theksuar se ne qëndrojmë prapa thënieve të padisë, të parashtruar me 19 qershor 2014. Avokati ka bërë një përmbledhje dhe përshkrim të situatës, ashtu si në ankesë.

Me 23 mars 2023, e paditura AKP-ja ka parashtruar mbrojtje, në të cilën pohoi se AL ka kryer një vlerësim të saktë të rrethanave faktike dhe ka bërë zbatim të drejtë të dispozitave ligjore. E paditura pohoi se duke pasur parasysh mungesën e provave në lidhje me punën e kryer, ankuesi kërkon paga për punën të cilën kurrë nuk e ka bërë për NSH-në dhe se qëndrimi i palës kundërshtarë është që ankuesi nuk ka të drejtë ligjore të pranojë kompensim për paga dhe për kompensim për ndërprerje të parakohshme të marrëdhënies së punës, sepse nuk është kthyer në vendin e punës dhe se nuk ka ofruar shërbime pune në këmbim për NSH-së. Po ashtu e paditura pohoi se kërkesa e ankuesit është edhe e parashtruar konform nenit 608 të Ligjit për Punën e Bashkuar. E paditura propozoi që ankesa të refuzohet si e pa bazuar dhe të vërtetohet dhe të mbetet në fuqi vendimi i kundërshtuar i AL-së.

Arsyetimi ligjor:

Ankesa aprovohet si pjesërisht e bazuar dhe ndryshohet vendimi i kundërshtuar i AL, me Nr. PRN129-0056, i datës 08 maj 2014.

Në bazë të nenit 2.4 dhe nenit 77.1.1.1 të Ligjit Nr.06-L-086 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejshëm Ligji për Dhomën e Posaçme), gjykata zbaton dispozitat procedurale të këtij ligji.

Në bazë të nenit 76.3 të Ligjit mbi Dhomën e Posaçme, në lidhje me nenin 398 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, gjykata vlerëson se faktet që përmban ankesa e vërtetojnë atë dhe merr këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore.

Neni 42.2 i Ligjit për Dhomën e Posaçme, parasheh se pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka barrën e dëshmisë për të dëshmuar vërtetësinë e pretendimit të tillë, duke paraqitur parashtrësas apo duke paraqitur provat materiale (të dokumentuara, fizike dhe/ose dëshmuese), ndërsa dispozita e nenit 42.3 parasheh se pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka mundësinë e

arsyeshme për të paraqitur apo dorëzuar provat materiale për të mbështetur një pretendim të tillë, nëse pala e tillë dështon që të paraqesë apo dorëzojë provat e tilla, atëherë vlerësohet se pala nuk ka ofruar barrën e dëshmisë lidhur me pretendimin e tillë.

Sipas nenit 7 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, palët kanë për detyrë ti paraqesin të gjitha faktet mbi të cilat i mbështesin kërkesat e veta dhe të propozojnë prova me të cilat konstatohen faktet e tilla. Me fjalë të tjera, kushdo që thotë diçka duhet ta dëshmojë atë (*ei incumbit probatio qui dicit*).

Neni 14.1 i Rregullores së UNMIK- ut 2001/27 (si ligj në fuqi në kohën e ofrimit të shërbimeve të punës) parasheh që: *“Pagat - rrogat paguhen: (a) të paktën çdo muaj; (b) punonjësit personalisht ose përmes transferit bankar dhe (c) të shoqëruara me dëftesën e pagesës”*. Neni 55.1 i Ligjit të Punës Nr. 03/L-212 (si ligj në fuqi në kohën e nxjerrjes së vendimit) parasheh që: *“I punësuari ka të drejtë në pagë, e cila përcaktohet me Kontratën e Punës, në pajtim me këtë ligj, Kontratën Kolektive, Aktin e Brendshëm të Punëdhënësit”*.

Gjykata vlerëson se nuk është kontestuese në mes palëve fakti se ankuesi ishte një punëtor i NSH-së “Ingeniering”. Në këtë çështje, kontestuese, ndërmjet palëve është çështja e parashkrimit të kërkesës së ankuesit, për kompensim për 3 pagat e papaguara. E paditura e kundërshton kërkesën e ankuesit duke pretenduar se e njëjta është parashkruar, me arsyetim se ankuesi nuk ka ndërmarrë ndonjë veprim me qëllim të ndërprerjes së këtij afati. Ankuesi e kundërshton një pretendim të tillë duke u bazuar në njoftimin e datës 14 janar 2009 dhe kërkesën e tij e mbështet në listën për pagat e papaguara për muajt tetor 2008-janar 2009, si dhe në pohimet e tij të parashtruara në ankesë. E paditura nuk e ka kundërshtuar bazën dhe lartësinë e kërkesës së ankuesit. Në një çështje civile një fakt i pretenduar nga njëra palë në kontest nëse nuk kontestohet gjatë procesit kontestimor, konsiderohet si fakt i vërtetuar dhe mbi at fakt mund të bazohet vendimi gjyqësor.

Megjithatë nga lista për pagat e punëtorëve të pa paguara, vërtetohet fakti se ankuesi kishte paga të papaguara nga NSH-ja në shumë prej 1,170.00 Euro. Andaj, gjykata e pranon si provë relevante dhe të bazuar listën për pagat e punëtorëve të pa paguara, për të arritur në përfundim se ankuesi ka ofruar shërbime punë për NSH, për periudhën tetor 2008 – janar 2009 dhe se për këtë periudhë NSH-ja i ka mbetur borxh pagat. E paditura nuk ka dëshmuar të kundërtën dhe nuk ka dorëzuar ndonjë provë për të vërtetuar faktin se ankuesi nuk kishte ofruar shërbime pune për NSH-në, në periudhën e lartcekur, apo se nuk i ka mbetur pagat borxh, ashtu siç përshkruhen në listën për pagat e papaguara.

Gjykata ka vlerësuar edhe pretendimet e tjera dhe kundërshtimet e palës së paditur në lidhje me objektin e kontestit, por të njëjtat nuk kanë ndikuar për të vendosur ndryshe në këtë çështje. Pretendimi i të paditurës se kërkesa e ankuesit është parashkruar, nuk është i saktë. Ankuesi kishte dorëzuar një kërkesë brenda afateve pranë AL-së, me 04 tetor 2013, që është brenda afatit për dorëzimin e kërkesave në AL.

Gjykata vlerëson se, parashkrimi është ndërprerë me njoftimin e datës 14 janar 2009 dhe kësisoj pretendimi i të paditurës, se kërkesa është parashkruar nuk është i drejtë dhe nuk gjen mbështetje në dispozitat ligjore.

Gjykata vëren se letra e datës 14 janar 2009, është një njoftim i përgjithshëm për kreditorët potencial dhe kësisoj nuk përcakton statusin individual të secilit ankues në kuptim të ekzistimit të marrëdhënies së punës dhe njohjes së pagave të papaguara, andaj si e tillë nuk mund të shërbejë si e vetmja bazë për tu njohur të drejtën për paga të papaguara, por e njëjta duhet të shihet edhe në lidhshmëri me dëshmitë tjera, të dorëzuara nga ankuesi, siç është arsyetuar më lartë. Ankuesi me letrën e datës 14 janar 2009 ishte njoftuar se punësimi i tij përfundon me rastin e privatizimit të NSH-së dhe se çdo kërkesë eventuale që mund të ketë ndaj NSH-së, duhet ta parashtojë me rastin e inicimit të procedurës së likuidimit ndaj NSH-së. Futja e NSH-së në procedurë të likuidimit në bazë të dispozitave ligjore ka qenë detyrë e të paditurës dhe nuk është varur nga vullneti i ankuesit, kësisoj ankuesi ka pasur pritje legjitime lidhur me fillimin e procedurës së likuidimit dhe parashtrimin të pretendimeve të tij kreditore në po atë procedurë. Vonesa e fillimit të procedurës së likuidimit të NSH-së, nuk mund ti atribuohet ankuesit dhe kësisoj ti mohohet e drejta në kompensim vetëm mbi faktin e afatit të parashkrimit, përderisa ka qenë obligim ligjor i të paditurës për fillimin e kësaj procedure dhe përderisa ankuesi me letrën e lartcekur është njoftuar se kërkesat kreditore që mund ti ketë duhet ti parashtojë kur të fillojë procedura e likuidimit. Njëherit një interpretim i tillë është në pajtim edhe me precedentët e DHPGJS-së dhe të Kolegjit të Ankesave (AC-I-20-0282, AC-I-20-0033, AC-I-20-0168, AC-I-20-0183 etj).

Nisur nga kjo gjendje, gjykata vjen në përfundim se ankuesi **I K** kishte ofruar shërbime punë për NSH-në dhe se NSH-ja i kishte mbetur borxh pagat për periudhën e lartcekur dhe kësisoj i takon e drejta në kompensim për pagat e papaguara, në shumën e aprovuar.

Gjykata e aprovon shumën në lartësi prej 117.00 Euro në emër të interesit ligjor bazuar në nenin 37.3 të shtojcës së Ligjit nr. 04 / L-034 për Agjencinë Kosovare të Privatizimit. Sipas nenit të lartcekur të gjitha kërkesat e bëra ndaj Ndërmarrjes mund të përfshijnë kamatë në çfarëdo shume themelore të grumbulluar deri para datës së Vendimit të Likuidimit, me kusht që kjo kamatë të mos tejkalojë 10% (dhjetë për qind) të shumës themelore.

Ankuesit nuk i është paguar dëmshpërblimi për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës, me numër të vendimit të AL-së PRN0129-0058, të datës 15 maj 2014, i cili ka kërkuar kompensim në shumë prej 21,605.00 Euro, por në ankesën e dorëzuar në gjykatë nuk ka prova në mbështetje të këtij vendimi. Gjykata ka vlerësuar edhe pretendimet e tjera dhe kundërshtimet e palës së paditur në lidhje me objektin e kontestit, por të njëjtat nuk kanë ndikuar për të vendosur ndryshe në këtë çështje.

Andaj në bazë të të lartcekurave dhe në pajtim me nenet 54.1 dhe 74.4 të Ligjit për Dhomën e Posaçme u vendos si në dispozitiv të aktgjykimit.

Shpenzimet gjyqësore

Në bazë të nenit 62.2 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, e paditura AKP si palë e pasuksesshme, obligohet ti paguaj shpenzimet e procedurës në shumë prej 20 Euro.

E paditura është obliguar ti paguaj shpenzimet e procedurës në shumë prej 104.00 Euro, në bazë të rregullores së tarifës së Odës së Avokatëve, në shumat prej: 104.00 € për ankesë dhe 20 € për taksën gjyqësore.

Këshilla juridike

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme brenda 15 ditëve nga pranimi i këtij aktgjykimi. Ankesa duhet të dorëzohet në bazë të nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Diellza Hoxha
Gjyqtare